

og forbyde dig at faa Servituten slettet ud. Det er Forhold, som ere ganske urigtige, og som vilde være noget nyt og ganske skrigende i vor Lovgivning.

Naar Mindretallet i Betænkningen særlig taler om Servitutter vedrørende Bygningsindskrænkninger, saa gaar Forslaget langt, langt videre, thi det er ikke blot Bygningsindskrænkninger, der her kan være Tale om; der kan være Tale om alle de Servitutter, som kendes og tænkes kan: Servitutter om Gangstier, Veje, Servitutter om, at en Ejendom ikke maa udstykkes uden en vis Ejendoms Samtykke og meget andet. Jeg skal derfor paa det bestemteste fraraade at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 2.

Endnu ønsker jeg at tilføje, at jeg er lidt overrasket over i Mindretallets Bemærkninger at finde citeret nogle Ord, jeg har udtalt i Landstinget, men som her ere løsrevne af deres Sammenhæng, hvorved de have faaet en noget anden Mening end den, hvori de ere brugte. Jeg er saa meget mere overrasket derover, som jeg allerede under Udvalgets Forhandlinger gjorde opmærksom derpaa. Det, jeg udtalte i Landstinget, var i Virkeligheden kun saaledes at forstaa, at Hensigten med denne Lov er at faa de Servitutter slettet ud af Pantebogen, som enten i Virkeligheden ikke eksistere, eller som ingen berettiget længere lægger nogen Vægt paa. Det var en Bemærkning, jeg gjorde overfor den ret almindelige Betragtning, der fandtes blandt Folk, idet de troede, at naar dette Lovforslag blev til Lov, kunde de skaffe sig af med Servitutter, som de vare kede af, selv om der var nogen, der var berettiget til at holde paa disse Servitutter. Det var overfor dette, jeg gjorde den Bemærkning, idet Lovforslaget selvfølgelig kun gaar ud paa at aabne en formel Fremgangsmaade, hvorved Folk kunne faa Servitutter, der ere døde, slettede ud af Pantebogen og derved faa dem begravede for altid.

Knudsen: Justitsministerens sidste Udtalelser gik ud paa, at Lovforslagets Formaal skulde være at faa saadanne Servitutter fjernede, som ere døde, og som ingen have Krav paa at opretholde. Men det er jo netop et stort og omtvistet Spørgsmaal, hvornaar en Servitut kan siges at være død, og Reglen derfor gives i det foreliggende Lovforslag. Men det er disse Regler, som Udvalgets Mindretal tilsigter at ændre, idet man mener, at Servituten er ikke død og bør ikke kendes død, naar

de Forhold ere til Stede, som Mindretallets Ændringsforslag tage Sigte paa. At man kan være uenig om, hvornaar en Servitut under de nuværende Forhold er død, skal jeg nævne et Eksempel paa.

Her i Nærheden af København findes et større Villaanlæg, hvorpaa der er lagt en Servitut af den tidligere Ejer af den Ejendom, paa hvilken disse Villaer bleve opførte. Nu døde den paagældende imidlertid, og han havde ikke ved Paalægget af Servituten indsat nogen til at haandhæve den efter hans Død, og saa var der en Parcelejer, der mente, at nu var Servituten død, da der ikke var nogen til at haandhæve den efter vedkommendes Død. Han gik saa til vedkommende Retsembudsmand og forlangte af ham, at Servituten skulde udslettes, men vedkommende Retsembudsmand var af en anden Mening, han sagde: Jeg vil ikke udslette denne Servitut, før jeg har Sikkerhed for, at ingen har Krav paa Opretholdelsen af Servituten. Og der var nemlig to Parter, som kunde antages at have Krav i saa Henseende, det var nemlig den afdødes Arvinger, men dernæst ogsaa de andre Parcelejere, som havde købt og bebygget deres Parceller i Henhold til Servituten. Han forlangte da, at der fra disse to Sider skulde afgives Erklæring om, at de ikke vilde hævde Servituten. En saadan Erklæring vilde de paagældende ikke give, og efter at Sagen var bleven indanket for Retten, kom Overretten til det Resultat, at denne Servitut ikke kunde udslettes, idet de andre Parter efter Servitutstiftens Død havde Krav paa at faa opretholdt Servituten, uagtet der ikke i Servituten var indsat nogen bestemt til at haandhæve den. Se her var der altsaa Strid om, hvorvidt en Servitut var død eller ikke, og Retten kom til det Resultat, at den ikke var det. Men efter det foreliggende Lovforslag vil en saadan Servitut, naar de Formaliteter, som Lovforslaget foreskriver, ere iagttagne, kunne kendes død.

Paa dette Omraade har det navnlig været Spørgsmaalet om, hvor mange af de interesserede Ejere af Parceller, der ere udskilte fra en Ejendom, der kan have Krav paa at blive stævned. Derom har der staaet nogen Strid. Nu er det formuleret saaledes, at for saa vidt der er flere end fem Ejere, skal det kun være nødvendigt at forkynde Stævningen for fem Ejere af fem forskellige Parceller. Man har nemlig ønsket at faa et mindre Antal stævnet, thi det vilde lette Ophævelsen af Servituten, skønt det maaske vilde kunne